762/06

Den 6. december 2006 blev i sag nr. 69.051:

xxxx xxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxx x

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikringer i PFA Pension, klager over den af selskabet fastsatte méngrad.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til, at ingen af klagerens uheld har medført en méngrad, der overstiger 5 %. Selskabet har dog den 19/9 2005 udbetalt acontoerstatning svarende til méngrad på 5 %.

Det fremgår af sagen, at klageren henholdsvis den 3/10 2003 og den 1/12 2004 var udsat for ulykkestilfælde, som begge er anerkendt som dækningsberettigende.

Ved fald på cykel den 3/10 2003 pådrog klageren sig venstresidig facialisparese, som er stabiliseret med stærkt hængende venstre ligament fra musc. sternocleidomastoideus (kalkunhals).

Ved fald på fortov den 1/12 2004 pådrog klageren sig skade på øvre øjenlåg, da hans briller blev knust. Klageren fik arvævsdannelse, 'tunge øjenlåg' og synsforstyrrelse samt fik foretaget kirurgisk korrektion i september 2005.

Af erklæring dateret den 3/12 2004 fra øjenlæge T.B. fremgår:

"**KONKLUSION**:

Der findes i venstre side af ansigtet subjektive gener og objektive tegn på tidligere lammelse af ansigtsnerven (nervus facilis). Denne type lammelse skyldes en påvirkning af nerven i forløbet efter den er trådt ud af centralnervesystemet, oftest i dens forløb gennem knoglestrukturerne omkring mellemøret. En facialis lammelse kan opstå spontant, men ofte udløst af noget udefra kommende, f.eks. en traumatisk påvirkning i hovedet. I aktuelle tilfælde er det derfor overvejende sandsynligt at facialislammelsen skyldes traumet efter faldet fra cyklen. Denne facialislammelse er årsag til den manglende, bevægelighed i venstre ansigtshalvdel, herunder den nedsatte blinkeevne og tåreflodet, men kan ikke relateres til den gennem det seneste år ændrede brillestyrke.

Forholdene har nu været stabile siden sommeren 2004 og skadelidte passer sit arbejde som tandlæge. Der resterer imidlertid gener i form af tåreflod når øjet irriteres i blot let grad, samt nedsat blinkeevne og træthedsfornemmelse i venstre ansigtshalvdel, som mindsker koncentrationsevnen. Det er ofte nødvendigt at massere huden ved og omkring øjet, hvilket giver mange afbrydelser i arbejdet. Disse gener kan forventes at være varige."

Af skrivelse dateret den 19/9 2005 fra selskabet til klageren fremgår:

"Vi har gennemgået dine sager og vi har vurderet, at vi nu kan udbetale en acontoerstatning fra dine ulykkesforsikringer svarende til fem procent. Du vil en af de nærmeste dage modtage en check på 170.804,25 kr.

...

Vores lægekonsulent var vurderet, at vi ud fra de foreliggende oplysninger kan udbetale en acontoerstatning svarende til fem procent. Dine forsikringer giver et tillæg på halvanden gang erstatning for méngrader på 5-100 procent. Det betyder, at du får en acontoerstatning på 7,5 procent af forsikringssummen, som den var på det tidspunkt hvor ulykkestilfældet skete."

Af speciallægeerklæring dateret den 15/11 2005 fremgår det:

"Konklusion: Generne i forbindelse med den ve.sidige ansigtslammelse tidligere velbeskrevet af prof. T.B. og af læge M.R.

Men siden det seneste uheld 1/12 2004 har pt. udviklet synsnedsættelse og dobbeltsyntendens med konstante gener fra det nedsatte syn og dobbeltsyngener især ved træthed.
Med den anførte synsstyrke vil der som oftest være et ikke ubetydeligt læsebesvær og i det hele taget besvær med at se detaljer. Pt.s skeletendens er latent og konkomitterende, formentlig er der tale om en gammel skeletendens, som først har givet symptomer i forbindelse med aktuelle synsnedsættelse. Nethindeforandringernes sammenhæng med tidligere traumer kan ikke med sikkerhed godtgøres, men kan muligvis være initieret af glaslegemesammenfald i forbindelse med uheldene, og må på nuværende tidspunkt formodes at have nået sit stationære stadium. Der er god overensstemmelse mellem pt.s klager og de fundne objektive forandringer. Pt. foreslår og foreslås en form for lupbrille til sin gerning som tandlæge, som herved forhåbentlig kan fortsætte."

Selskabet har ved skrivelse af 24/2 2006 til klageren anført:

"**Vores endelige vurdering af din méngrad**
Vi har vurderet at din tilstand efter din ulykke den 1. december 2004 nu er stationær, og vores lægekonsulent har vurderet, at dit varige mén efter ulykken er mindre end 5 %.
Derfor er du ikke berettiget til erstatning fra forsikringen.

Som det fremgår af forsikringsbetingelserne, kan du først få erstatning fra forsikringen, når méngraden er over 5 %.
...
A conto udbetaling
Du har den 19. september 2005 fået udbetalt a conto 128.311,65 kr. og 42.690,60 kr. erstatning svarende til en méngrad på 5 % med 1 1/2 gang tillægserstatning (i alt svarende til 7,5 % i erstatning), idet det var vores vurdering på daværende tidspunkt, at din méngrad, når du nåede stationærtidspunktet, ville vise sig at være på 5 %

som minimum. Denne acontoudbetaling følger almindelig praksis i forsikringsbranchen, ifølge hvilken acontoudbetalinger ikke indebærer en endelig anerkendelse af en betalingsforpligtelse.

Denne vurdering var, som det fremgår, et fejlskøn fra vores side, og da vi ikke har givet dig anledning til at tro, at du ikke kunne disponere over pengene efter udbetalingen, kan vi ikke kræve at du tilbagebetaler dem."

Klageren har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal ændre bedømmelsen af méngraden på baggrund af klagerens arbejdssituation. Klageren har til støtte herfor i klageskrivelse af 19/3 2006 til nævnet anført: 'Det kan ikke være rigtigt, at méngraden vurderes til mindre end 5 % alene af den grund, at jeg har så vanskeligt ved at fungere som tandlæge, at jeg er i gang med afhændelsen af min klinik.' "

Klageren har i skrivelse af 22/5 2006 supplerende anført:

"Jeg har så sandelig også svært ved at fungere i andre sammenhænge: læsning, se tv, udøvelse af fritidsinteresser, bilkørsel i dårligt vejr, tusmørke, usigtbart vejr, natkørsel."

Selskabet har i skrivelse til nævnet af 12. april 2006 fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Forsikrede klager over, at vi har afgjort, at vi ikke mener, at forsikrede har en méngrad, der overstiger 5 %, hverken for den første eller den anden ulykke.

Forsikrede blev den 3. december 2004 undersøgt af professor, dr. med, T.B. for følgerne af den første ulykke, jf. bilag ... Det bemærkes, at denne undersøgelse blev gennemført 2 dage efter den anden ulykke.

Vores lægekonsulent vurderede på baggrund af professor, dr. med, T.B.s erklæring, at stationærtidspunktet for skaderne efter den første ulykke var sommeren 2004, og at ulykkestilfældet alt i alt ikke har medført at varigt mén af betydning, dvs. at det

varige mén er under 5 %. Dette meddeler vi forsikrede ved vores brev af 29. december 2004, jf. bilag ... Samme dag modtager vi skadeanmeldelse for den anden ulykke.

Efter en del korrespondance med forsikrede beslutter vi os i efteråret 2005 at imødekomme forsikrede og udbetale en acontoerstatning, jf. vores brev af 19. september 2005.

Den 15. november 2005 blev forsikrede undersøgt af øjenlæge F.E. for følgerne af den anden ulykke. På baggrund heraf vurderede vores lægekonsulent, at alene den venstresidige ansigtslammelse kan henføres til ulykken af 1. december 2004, og at denne ikke har medført et varigt mén på over 5 %. Dette meddelte vi forsikrede ved vores brev af 24. februar 2006.

Vi fastholder vores afgørelser af hhv. 29. december 2004 samt 24. februar 2006, der er baseret på vores sagkyndige lægekonsulents vurdering på baggrund af indhentede speciallægeerklæringer."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"*B) Ménerstatning*

Hvis et ulykkestilfælde har medført et varigt mén på mindst 5 %, yder selskabet forsikrede en erstatning, der fastsættes, så snart ulykkestilfældes endelige følger kan bestemmes, dog senest tre år efter ulykkestilfældets indtræden.

Stk. 2. Méngraden fastsættes efter den tilskadekomnes medicinske méngrad på grundlag af følgende uddrag af Arbejdsskadestyrelsens méntabel uden hensyntagen til forsikredes erhverv."

Nævnet udtaler

Nævnet har gennemgået sagen og finder - henset til de lægelige oplysninger i sagen - ikke grundlag for at kritisere selskabets fastsættelse af méngraden. Nævnet bemærker i den forbindelse, at fastsættelse af méngraden udelukkende er en medicinsk vurdering, som ikke tager hensyn til den forsikredes erhverv samt til de gener og begrænsninger, den skadelidte til dagligt oplever i forbindelse med sit arbejde som følge af skaden.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson